

Opominek za orglavca.

Red za cerkvene pesmi v tem mesecu: Za 20. ned. po bink. ali za roženkransko nedeljo: Pri darovanji: „Svet rožni kranc veseli“ (glej Potočnikove pesm.), ali „Češčena cvetica!“ (glej g. Riharjeve nap.).

Za 21. ned. po bink.: „Kaj je težji, kot ljubiti svojega sovražnika?“ (glej Dolinarjeve ned. pesm. in nap.).

Za 22. ned. po bink. ali za žegnansko nedeljo: „Bog je duh, je brez telesa“ (glej Potočnikove sv. pesm.).

Za 23. ned. po bink.: Od svete Uršule: „Navdihuj me, pomočnica!“ (glej Dolinarjeve pes. od farnih pomočnikov.).

Oprostena jetnika.

Na svetega Marka dan pride k neznanemu mestnemu gospodu — živa podoba revščine — priletna, medla, izstradana ženica, s pokrito kletko v roki. „Kaj bi rada?“ jo gospod zapraša. — „Kupite tega le slavca,“ pravi žena, „Vam bo prepeval noč in dan.“ — Gospod ogleduje gibčnega tička, pa pobara: „Koliko pa prašate zanj?“ — „Saj veste, odgovori prodajavka, da slavci, toliko sloveči pevc, so dragi — po več goldinarjev eden. Jaz pa uboga reva, ki imam bolnega moža in tri majhne otročice, pa z vsemi vkup nič jesti, jaz Vam tega le prisiljena od velike potrebe — dam za en goldinar.“ — „Žal mi je,“ reče gospod, „da vam ne morem pomagati, ker sim tudi sam siromak — odslužen, bolehin in na tako majhnem penzjoni, da mi je nemogoče shajati z njim. Ponudite tedaj komu bolj premožnemu slavca; bote tudi več skupila zanj; od mene pa vzemite za vbogajme to le capico (listek za 10 soldov), da si za njo saj kruha kupite.“ — „Bog vam poverni tavženkrat!“ vzdihne žena vsa solzna, in — odide.

Žena in slavec sta bila pri gospodu že čisto pozabljena, kar mu čez tri dni stopi v sobo — ravno tista sirota in z ravno tisto pokrito kletko. „Gospod!“ mu reče, „za božjo voljo, usmilite se me! Zastonj ponujam slavca po vsem mesti naprodaj; mož mi je za smert bolan, in jaz mu nimam dati le za žlico kuhanega! Pomagajte mi saj Vi — le za danes, ko je sveta nedelja, danes Vam prinesem dva slavca za en goldinar!“ — Take prošnje in pa tolika revščina bi prederle tudi kamnito serce. Gospodu se pa to zdi več kot le zgolj primerljaj, da se reva verne že drugič k njemu — in pa ravno danes, ko je on že čez veliko let enkrat dobil cel goldinar za sv. mašo — ravno, kolikor je žena prašala za slavca: zdi se mu kakor božji opomin, de naj s tim mašnim darom pomaga siromaški družini saj za en dan. Misli si: „Dobrotljivi Bog pomaga človeku po človeku; morda pomaga tudi še meni tako!“ Seže tedaj po komej prejeti goldinar, pa